

I DANMARK ER JEG FØDT

(rev. 1.0)

Tekst: H. C. Andersen

Musik: Sebastian

1. I Dan - mark er jeg født, dér har jeg hjem - me, dér
2. Hvor re - der som - me - ren vel blom - ster - sen - gen mer

har jeg rod, der fra min verden går; du dan - ske sprog, du er min moders
rigt end her ned til den åb - ne strand? Hvor står fuld - må - nen o - ver klø - ver -

stem - me, så sødt vel - sig - net du mit hjer - te når. Du dan - ske, fris - ke
- en - gen så dej - ligt som i bø - gens fæd - re - land? Du dan - ske, fris - ke

strand, hvor old - tids kæm - pe - gra - ve står mel - lem æb - le - gård og hum - le -
strand, hvor Dan - ne - bro - gen va - jer - Gud gav os den, Gud giv den bed - ste

- ha - ve. Dig el - sker jeg! Dan - mark, mit fæd - re - land!
se - jer! Dig el - sker jeg! Dan - mark, mit fæd - re - land!

3. Engang du herre var i hele Norden,
bød over England - nu du kaldes svag;
et lille land, og dog så vidt om jorden
end høres danskens sang og mejselslag.
Du danske, friske strand,
plovjernet guldhorn finder -
Gud giv dig fremtid, som han gav dig minder!
Dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!

4. Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har hjemme,
hvor jeg har rod, hvorfra min verden går;
hvor sproget er min moders bløde stemme
og som en sød musik mit hjerte når.
Du danske, friske strand,
med vilde svaners rede,
I grønne øer, mit hjertes hjem hernede!
Dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!